

net denne undtagelse? Det synes jeg kunne være ærligt spil.

Og i forlængelse af det: Når regeringen siger, at vi skal have folkeafstemningen på det rigtige tidspunkt, hvad er det så, den mener? Så mener den jo i virkeligheden, at det er, når meningsmålingerne viser et klart flertal for et ja.

Synes hr. Buksti ikke, det er lidt pinligt, at dansk Europapolitik i virkeligheden bestemmes af meningsmålingerne? For det er sandheden i det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Med hr. Bukstis seneste besvarelser synes jeg, forvirringen må være total.

På den ene side siger hr. Buksti, at han er enig med statsministeren i et og alt. På den anden side siger hr. Buksti, at han ikke nødvendigvis er positiv over for at fjerne de danske forbehold; den debat, vi først skal have, må afgøre det.

Når vi så her fra talerstolen kan stå med citater fra dagspressen, som ikke på nogen måde er draget i tvivl, ikke på nogen måde er meddelt os er fejlagtige, hvor statsministeren klart siger, at han vil stemme ja til, at forbeholdet bliver fjernet, senest illustreret efter det ugentlige ministermøde tirsdag den 17. november i år, hvordan harmonerer det så ifølge hr. Buksti med, at han er enig med statsministeren, men at han i øvrigt ikke nødvendigvis er positiv over for fjernelsen af det danske forbehold?

Det hænger ikke sammen, og derfor vil jeg da ligesom hr. Holger K. Nielsen opfordre hr. Buksti og Socialdemokratiet til at melde rent ud, sige det, som det er, lade være med det mummespil, klart sige, hvad Socialdemokratiet ønsker, så vælgerne kan forholde sig til det. De skal sige det klart, hvis de tør.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Buksti konstaterede, at vi lever i en international verden. Det har jeg også bemærket, og det er jeg i øvrigt vældig godt tilfreds med. Hr. Buksti siger også ja til, at der er både fordele og ulemper.

Det er helt fint, at hr. Buksti så opgør fordelene til at veje tungere end ulemperne, det gør jeg nok også, men jeg synes alligevel, det havde været rart, om hr. Buksti kunne nævne bare et par ulemper ved det snævre valutasamarbejde.

Kan vi få nogle eksempler på, at der kunne være nogle enkelte risici og problemer ved at indgå i et fasttømret valutasamarbejde?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er til hr. Ole M. Nielsen: Det er der da masser af eksempler på. Vi har jo forbeholdet, fordi den økonomisk-politiske strategi, som er lagt fra starten, kan føre til problemer, hvis man koordinerer på alle leder og kanter. Det er da klart. Det synes jeg ikke der behøver være nogen diskussion om.

Men tilbage til hr. Holger K. Nielsen og for den sags skyld også til hr. Thulesen Dahl: Jeg synes, denne diskussion er absurd. Når det er sådan, man siger, at vi ikke diskuterer indhold – og problemet er, at vi ikke diskuterer indhold – hvad er det så, diskussionen handler om? Alle mulige formuleringer, citater og sådan nogle ting, ikke noget som helst, der har med det her at gøre. Hvorfor skal jeg stå heroppe og sige, at det, vi vil, er at anbefale et ja, når det, vi siger, er, at vi vil have en debat og så vil vi have lov til at konkludere.

Så spørger hr. Holger K. Nielsen, og det synes jeg er fantastisk interessant, om det nu ikke er meningsmålingerne, som bestemmer det her.

Hr. Holger K. Nielsen forestiller sig, hvad det vil medføre for den danske valuta, hvis vi får en folkeafstemning – når vi måtte få den – som ender med et nej. Det har jo ikke noget at gøre med, om vi skal sidde og manipulere med befolkningen eller ej. Det er simpelt hen bare et spørgsmål om almindelig økonomisk ansvarlighed, forstået på den måde, at hvis man ikke – jeg siger, hvis man ikke – er i stand til at overbevise befolkningen om det fornuftige i at gå ind i ØMU'en, så er der jo ingen grund til at lave en folkeafstemning, for så er vi udenfor. Det burde da ikke være så svært at forstå.

Hvorfor kan vi ikke tage debatten løbende? Det bør da være en almindelig demokratisk ret – også for befolkningen – at tage den debat. Jeg må tilstå, at jeg ikke forstår det.

Det er også til hr. Kristian Thulesen Dahl, der siger, at vi ikke tør. Jo, vi tør godt, men vi vil gerne have lov til at tage debatten. I andre sammenhæng bryder der nærmest folkeligt oprør ud, hvis nogen mener, at vi ikke har taget debatten. Nu er det nærmest sådan, at det er et problem, hvis vi ikke på forhånd konkluderer, hvad vi vil.